

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/19/2012
Identifikačné číslo spisu:	8010200430
Dátum vydania rozhodnutia:	19.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8010200430.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Karloff, s.r.o., so sídlom M.R. Štefánika 18, Cífer, zastúpeného JUDr. Marošom Zimom, advokátom so sídlom Hradné námestie 29, Kežmarok, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 33727/2009 zo dňa 31. marca 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/69/2010-60 zo dňa 25. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/69/2010-60 zo dňa 25. januára 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Colného riaditeľstva SR č. 33727/2009 zo dňa 31. marca 2010, ktorý potvrdil prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Nitra č. 30634/2009-6131/Kv zo dňa 29. mája 2009, ktorým colný úrad podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) zastavil daňové konanie vo veci podania žalobcu zo 4. marca 2009 označeného ako „Žiadosť o vydanie hnutelných vecí a žiadosť o súčinnosť pri vyskladňovaní“ z dôvodu, že odpadol dôvod konania. Z obsahu uvedenej žiadosti žalobcu vyplývalo, že 3. mája 2008 uzatvoril so spoločnosťou Steffan Distillery Company, s.r.o. zmluvu o zabezpečovanom prevode vlastníckych práv k hnutelnému majetku, pričom žalobca žiadal colný úrad o súčinnosť pri vyskladnení hnutelných vecí nachádzajúcich sa v sklade spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o., v liehovarníckom závode vo Svodíne. Tovar, ktorého sa týkala žiadosť žalobcu, bol spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. zabezpečený rozhodnutím Colného úradu Nitra č. 48358/2008-6159 z 25. júna 2008 a následne rozhodnutím č. 91474/2008-6159 z 12. decembra 2008 colný úrad rozhodol o jeho prepadnutí v prospech štátu.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v čase pred podaním vyššie uvedenej žiadosti žalobcu prebiehali voči spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. konania, v ktorých colný úrad rozhodol o odňatí povolenia na prevádzkovanie daňového skladu, o zabezpečení tovaru v sklade Svodín z dôvodu, že vznikli pochybnosti o riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s jeho vyňatím z daňového režimu pozastavenia dane, a následne colný úrad rozhodol o prepadnutí tovaru spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. v prospech štátu. Prvostupňový správny orgán v čase konaní voči spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. nemal vedomosť o existencii zmluvy o zabezpečovanom prevode vlastníckych práv k hnutelnému majetku uzavretej medzi žalobcom a touto spoločnosťou, t.j. nemal vedomosť o tom že žalobca je na základe tejto zmluvy vlastníkom tovaru nachádzajúceho sa v sklade Svodín. O tejto skutočnosti nebol upovedomený ani zo strany spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o., a preto neexistoval právny dôvod, aby colný úrad pribral do konania žalobcu. O existencii zmluvy o zabezpečovanom prevode vlastníckych práv k hnutelnému majetku upovedomil žalobca colný úrad až podaním z 10. marca 2009, teda až potom, čo rozhodnutie o prepadnutí tovaru v prospech štátu nadobudlo dňa 12. decembra 2012 právoplatnosť. Podľa krajského súdu colný úrad postupoval v konaní v súlade so zákonom a prihliadal na všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo. Nakoľko v konaní bolo zistené, že o tovare, ktorý žiada žalobca vyskladniť, bolo v konaní voči spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. právoplatne rozhodnuté o prepadnutí tovaru v prospech štátu, colný úrad postupoval v súlade s § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb., keď konanie o žiadosti žalobcu zastavil.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby zmenil rozsudok krajského súdu a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Žalobca v odvolaní uviedol, že ak sa žalovaný dozvedel po vydaní rozhodnutia o prepadnutí veci, že vlastníkom veci je niekto iný ako spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o., tak mal doručiť predmetné rozhodnutie žalobcovi a dať mu možnosť uplatniť jeho procesné práva v rámci colného konania. Žalovaný mal teda so žalobcom konať ako s účastníkom daňového konania a nie vydať rozhodnutie o zastavení daňového konania. Týmto postupom žalovaný konal v rozpore so základnými zásadami daňového konania ustanovenými v § 2 zákona č. 511/1992 Zb. Súd prvého stupňa neprihliadol na námietku žalobcu, že ak colný úrad vydal nezákonné rozhodnutie o odňatí povolenia na prevádzkovanie daňového skladu, sú nezákonné aj následné rozhodnutia o zabezpečení tovaru a jeho prepadnutí v prospech štátu. Odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Sžf/40/2009 zo 17. marca 2010 chcel žalobca poukázať na skutočnosť, že v čase vydania preskúmaného rozhodnutia musel žalovaný vedieť, kto je vlastníkom tovaru uskladneného v sklade spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. Žalovaný mal preto konať so žalobcom ako s účastníkom konania a nemal konanie zastaviť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril a uviedol, že vzhľadom na to, že spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. nepodala daňové priznanie a ani nezaplatila spotrebnú daň z liehu nachádzajúceho sa ku dňu odňatia povolenia v daňovom sklade Likérka Svodín, colný úrad postupoval správne, keď tento lieh zabezpečil a následne aj rozhodol o jeho prepadnutí v prospech štátu. K porušeniu vlastníckych práv žalobcu k predmetnému liehu nedošlo konaním colného úradu, ale konaním spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. Žalovaný zdôraznil, že námietka žalobcu, že colný úrad s ním mal v daňovom konaní konať vzhľadom na to, že je vlastníkom liehu, je irelevantná, nakoľko išlo o lieh, ktorý sa nachádzal v daňovom sklade spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. ku dňu zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu (5. júna 2008), pričom tento lieh bol predmetom inventarizácie (§ 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z. z.) a preto je nepochybné, že v konaní o prepadnutí tohto liehu v prospech štátu z dôvodu, že si spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. ako prevádzkovateľ daňového skladu, ktorému bolo odňaté povolenie, nespĺnila daňovú povinnosť, ktorá jej vyplýva z § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z. z., bola táto v postavení daňového subjektu - účastníka konania, a nie žalobca. Žalovaný tiež zdôraznil skutočnosť, že v čase vydania rozhodnutia o zabezpečení a následne o

prepadnutí tovaru colný úrad nemal vedomosť o tvrdenom vlastníckom práve žalobcu. Žalovaný sa stotožnil s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove a navrhol, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19. decembra 2012 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 41692/2008-6138 zo dňa 2. júna 2008 podľa § 23 ods. 8 písm. b/ zákona č. 105/2004 Z. z. odňal dňom doručenia tohto rozhodnutia povolenie na prevádzkovanie daňového skladu Likérka Svodín daňovému subjektu Steffan Distillery Company, s.r.o.

Podľa § 23 ods. 10 písm. a/ zákona č. 105/2004 Z. z. pri zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu prevádzkovateľ daňového skladu vykoná za účasti colného úradu inventarizáciu zásob liehu ku dňu zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu a v lehote určenej colným úradom podá daňové priznanie a v rovnakej lehote zaplatí daň.

Inventarizácia zásob liehu bola v sklade spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. vykonaná dňa 6. júna 2008 (zápisnica o miestnom zisťovaní č. 42888/2008-6159). Ako vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 10 zákona č. 105/2004 Z. z., zo zistených zásob liehu mala spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. povinnosť podať daňové priznanie a zaplatiť daň.

Nakoľko si spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. uvedenú povinnosť v stanovenej lehote nesplnila, Colný úrad Nitra rozhodnutím č. 48358/2008-6159 zo dňa 25. júna 2008 podľa § 14a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. zabezpečil spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. tovar, ktorý sa nachádzal v daňovom sklade Likérka Svodín ku dňu zániku povolenia na prevádzkovanie daňového skladu, a to z dôvodu, že vznikli pochybnosti o riadnom usporiadaní finančných povinností v súvislosti s jeho vyňatím z daňového režimu pozastavenia dane. Spoločnosť Steffan Distillery Company, s.r.o. bola poučená, že ak v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru, colný úrad vydá rozhodnutie o prepadnutí zabezpečeného tovaru v prospech štátu.

Rozhodnutím č. 91474/2008-6159 zo dňa 12. decembra 2008 Colný úrad Nitra podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol o prepadnutí predmetného tovaru v prospech štátu, keďže daňový subjekt v zákonnej lehote neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12. decembra 2008.

Dňa 10. marca 2009 bola Colnému úradu Nitra doručená žiadosť žalobcu zo 4. marca 2009 o vydanie hnuteľných vecí a o súčinnosť pri vyskladňovaní, ktorou oznámil colnému úradu, že na základe zmluvy o zabezpečovanom prevode vlastníckych práv k hnuteľnému majetku, uzatvorenej 3. mája 2008 so

spoločnosťou Steffan Distillery Company, s.r.o., sa žalobca stal vlastníkom hnutelných vecí nachádzajúcich sa v sklade spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. vo Svodíne.

Rozhodnutím č. 30634/2009-6131/Kv zo dňa 29. mája 2009 Colný úrad Nitra zastavil daňové konanie vo veci podania žalobcu zo 4. marca 2009 podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. Na odvolanie žalobcu bolo prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Nitra potvrdené rozhodnutím Colného riaditeľstva SR č. 33727/2009 zo dňa 31. marca 2010.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. účastníci daňového konania sú daňové subjekty.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. na daňovom konaní sa môžu zúčastniť aj tretie osoby, ak ich správca dane na daňové konanie prizve; tieto osoby majú postavenie účastníka konania.

Podľa § 14a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť tovar a veci nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností pri správe daní; správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečený tovar a veci riadne opatrovať. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo vecí, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, môže správca dane na náklady ich majiteľa alebo držiteľa nechať previezť na miesto vhodné na tento účel. Ak je to pre dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec správcu dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečených vecí. Odoberaté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha pripúšťa. Pri zabezpečovaní tovaru a vecí sa postupuje primerane podľa § 36.

Podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo vecí v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo vecí, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo vecí. Rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo vecí v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a vecí, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo vecí v prospech štátu. Proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru a vecí sa možno odvolať.

Podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. daňové konanie sa zastaví, ak odpadol dôvod konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu odvolania, ktorým žalobca namieta nesprávne právne posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol žalobu. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu a na jeho odôvodnenie odkazuje.

Colný úrad po vydaní rozhodnutia o odňatí povolenia na prevádzkovanie daňového skladu spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. postupoval striktnie v súlade so zákonom a vzhľadom na konanie, resp. nekonanie daňového subjektu, rozhodol o zabezpečení tovaru a následne aj o prepadnutí tovaru v prospech štátu, pričom na takýto postup v konaní bol colný úrad povinný priamo zo zákona.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom krajského súdu, že prvostupňový správny orgán v čase konaní voči spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o. nemal vedomosť o existencii zmluvy o zabezpečovaní prevode vlastníckych práv k hnutel'nému majetku uzavretej medzi žalobcom a touto spoločnosťou, o tejto skutočnosti nebol upovedomený ani zo strany prevádzkovateľa daňového skladu, spoločnosti Steffan Distillery Company, s.r.o., a preto neexistoval právny dôvod, aby colný úrad pribral do konania žalobcu. Po odňatí povolenia na prevádzkovanie daňového skladu plynuli pre jeho prevádzkovateľa zo zákona ďalšie povinnosti, plnenie týchto zákonných povinností kontroloval správca dane a v závislosti od skutkového stavu bol na základe zákona povinný pristúpiť ku konkrétnym právnym krokom voči daňovému subjektu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 1 OSP zhodne so záverom krajského súdu konštatuje, že správny orgán postupoval v súlade so zákonom a prihliadol na všetky známe skutočnosti. Nakoľko o tovare, ktorý bol predmetom žiadosti žalobcu, už bolo právoplatne rozhodnuté, žalovaný v súlade so zákonom zastavil konanie, pretože odpadol dôvod konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/69/2010-60 zo dňa 25. januára 2012 ako vecne správny potvrdil (§ 219 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c ods. 1, prvá veta OSP. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.